

O POZVÁNÍ A ODMÍTNUTÍ

(Krnov, 29.6.2025)

I.čtení: prorocství Izajášovo, kapitola 55

II.čtení: evangelium podle Lukáše 14, 16-24

Už jste někdy zažili večeri s nějakou významnou osobností? Party, kde se ukáže obličej, známý z filmového plátna, na raut, kde je možné prohodit pár slov s člověkem, jehož jméno plní stránky novin? Měli jste možnost přitočit se k někomu, kolem koho se obvykle tlačí zástupy reportérů a lovců autogramů? Chtěli jste se dostat blízko k někomu, koho si moc vážíte a kdo pro vás mnoho znamená?

Víte, že jsou agentury, které se živí zprostředkováváním podobných akcí? Že hvězdy vydělávají docela slušné peníze, když se ukážou na podobném večírku; a že mnoho lidí je ochotno zaplatit velkou částku, jen aby se na takovou akci dostali? Prostě se aspoň chvíli touží přiblížit nějaké celebritě a mít pocit, že se dostali do centra pozornosti.

Ježíš ve svém podobenství vypráví o podobném večírku, až na ty agentury a rvačku o místo vedle celebrity. Jde o slavnost největšího kalibru; podle evangelia Matoušova onen pořadatel nebyl jen jakýsi člověk, ale král, a hostina nebyla jen tak ledajaká pitka, nýbrž svatba královského syna, následníka trůnu. Tedy prvotřídní V.I.P. mecheche.

Není pochyb, že na hostině bylo připraveno všechno, jak se na takovou akci sluší a patří. Jídlo, pití, zábava... i důležití hosté. Hostitel chce mít dobrou společnost a nenechává nic náhodě. Z širokého okolí sezval přátele a známé, aby se s ním povесelili.

V tuto chvíli ovšem nastává krize příběhu: hostitelův posel obchází zvané, a najednou slyší samé výmluvy. „Koupil jsem pole a musím je obdělat. Koupil jsem dobytek a musím na něj dohlédnout. Oženil jsem se a odjíždím na svatební cestu...”

Vrací se celý rozladěný. Co řekne jeho pán na odmítnutí svých přátel?

Nevím, jestli jste někdy zažili podobné odmítnutí. Chtěli jste se pobavit s partou přátel, a náhle jste zjistili, že oni o vaši společnost nestojí, nezajímá je námaha, kterou jste měli s přípravami, nepotřebují vaši přízeň, nepovažují vás za dostatečně zajímavou partii, aby kvůli vaší hostině odložili své povinnosti, svou práci či zábavu. Člověk se v takové chvíli cítí odstrčený a bezcenný. Obzvlášť bolavé pak je takové odmítnutí od lidí, jejichž společnost je vám vzácná a přitažlivá. Ani nezáleží na zdůvodnění toho odmítnutí.

Ekonom by možná souhlasil, že když člověk do něčeho investuje, musí to co nejdříve vyzkoušet, aby ho někdo nenapálil – ať už jsou to tažní voli nebo ojetý Volkswagen. I nemovitost je třeba prověřit, jestli má skutečně hodnotu, kterou do ní člověk vložil.

Případ sňatku je samozřejmě úplně jiná záležitost. Ale přece – podle Mojžíšova Zákona byl novomanžel na jeden rok osvobozen od státních povinností, dokonce i od mobilizace! Nějaká žranice se přece nedá srovnávat s nebezpečím války. To přece musí hostitel pochopit a omluvit!

Takže máme takovou situaci: vážený člověk dává hostinu a zve lidi, o nichž je přesvědčen, že na tuto hostinu patří, že jim na něm záleží a že jim nabízí cosi příjemného a vzácného. Vkládá do akce velký kus sebe, svou čest, své úsilí, svůj majetek.

A hledíme, milým pozvaným hostitel není dost dobrý. Všichni si najdou nějaký důvod, proč nemohou pozvání vyhovět. Všechno je důležitější než on: pole, dobytek, žena. To

fakt člověka zraní! Divíte se, že se mecenáš rozhněval? Prostě a jednoduše se naštvál. Když nemají zájem, nemají nárok!

Možná bychom čekali, že se urazí a stáhne, že se zavře sám ve svém paláci, případně ty své poddané ještě nějak potrestá. Podobenství ovšem končí jinak. Král rozesílá posly znova, tentokrát ovšem s jiným úkolem. Přiveďte nejdříve chudé, zmrzačené, slepé a chromé; a ve druhém kole dokonce i všechny ostatní odstrčené až za hranici společnosti, pohrdané a odmítané. Tihle nikdy nemohli očekávat pozvání takového kalibru. Teď se ovšem ukazují jako jediní, kdo jsou jej hodni.

Když jsme zmiňovali Mojžíšův Zákon – podle knihy Leviticus (17-23) byli zmrzačení, slepí a chromí poněkud méněcenní, nesměli vykonávat kněžskou službu, nesměli zastupovat lid před Bohem. Když je Ježíš vyhláší jako hlavní cílovou skupinu královského pozvání, je to vlastně stejná provokace, jako když řekl farizeům, že podvodníci a prostitutky je předcházejí do Království Božího. Ostatní jimi pohrdali. Náš Hostitel jim otevřel svou slavnost. Rozuměl totiž, jaké to je, když tebou lidé pohrdají...

A tak hostina přece končí happyendem. Jídlo se nezkazilo a pití nezkrasilo, zábava se nepokazila. Z ulic zmizelo utrpení a smutek, zato výrazně přibylo těch, kdo velebili moudrost, otevřenost a vstřícnost vznešeného dobrodince – vždyť tolik obdaroval ty, kdo mu to nikdy nemohli splatit, z nichž mu nekynul vůbec žádný zisk!

Jen v některých domech za zavřenými dveřmi se užírali ti, kdo pozvání k radosti a pohodě vyměnili za starost o majetek a pozvání ke společnému stolu za sobeckou uzavřenost a vlastní soběstačnost.

Takový příběh vyprávěl Ježíš svým posluchačům a takový příběh se donesl až k nám. Co si z něj vzít pro sebe?

To město je svět, v němž žijeme. Někdy máme dojem, že je plný trápení, smutku, ztrát; a že i na jeho konci čeká jen nejhorší: prázdnota, zmar a bolest.

Ježíš říká, že tomu tak není: Pán světa chystá hostinu pro všechny, kdo mají chuť přijít a zúčastnit se, pro všechny, kdo nepohrdnou pozváním. Život i jeho závěr se mohou naplnit nadějí a radostí. Stačí přijmout pozvání k Boží slavnosti.

Pozván je skutečně každý. Party není uzavřena jen vybraným hostím, do sálu mohou i slabí, životem zklamaní, nedostateční, hříšní, ti, kdo se necítí hodni... Každý, kdo přijme pozvání Božích svědků, proroků, apoštolů, evangelistů, může přijít. Dveře jsou otevřeny a místa je dostatek.

Jen ti, kdo zaplnili svůj život výmluvami, ti, kdo pohrdají královským pozváním, kdo nestojí o společnost Hostitelovu, komu Bůh nestojí za ohlédnutí; jen ti se sami vyčleňují z veselé společnosti, oddělují se od zdroje síly, naděje, radosti a pokoje. Ti zůstávají za branami, které si vystavěli ve svých srdcích, zůstávají uzavřeni a nejásají s ostatními lidmi a s celým stvořením, nejásají nad láskou a vstřícností Boha Stvořitele, Krále celého světa, milosrdného a laskavého.

Ať si zůstanou, kde chtějí. My snad pozvání neodmítneme. Nebo ano?

Pane Bože, chválíme Tě za Tvou štědrost, za Tvou laskavou odpověď na lidské odmítnutí. Děkuje Ti za hostinu Božího Království, na kterou jsi nás pozval. Pane, s vděčností přijímáme Tvé pozvání.

A prosíme Tě, aby i lidé kolem nás pochopili Tvou lásku a přijali pozvání ke Tvé věčné slavnosti.

AMEN